

PHẦN 5: Nêu tướng

Bấy giờ, Phật biết tâm niệm của chúng ma nên nhập Tam-muội. Với sức của Tam-muội, biến thành Vương xá có mười hai cửa, mỗi cửa có một Đức Phật. Thấy mười hai Đức Phật, các ma tự hiện thành người đủ năm thông, hoặc hiện thành Phạm thiên, rải hoa hương, giăng cờ lọng, trỗi nhạc cúng dường Phật. Đức Phật vào thành, ấn ngón chân xuống đất làm cho tam thiên đại thiên cõi nước đều chấn động sáu cách. Trời, người, A-tu-la, Đế Thích, Phạm thiên, Tứ Thiên vương, tất cả chúng sinh đều thấy được các chúng sinh nơi các cõi nước khắp mười phương, cùng tập hợp về thành Vương xá, cúng dường hoa hương lên Phật. Nhờ thần lực, Phật trong hoa hương vang ra tiếng kệ:

*Nếu muốn đoạn trừ ba đường ác
 Hãy nên phát khởi tâm Bồ-đề
 Giác ngộ vượt thoát biển sinh tử
 Đủ đầy khả năng độ chúng sinh.
 Nếu muốn trừ bỏ nghiệp ác độc
 Nên thường tu tập tám đường chánh
 Những ai gặp được chư Như Lai
 Nhất định sẽ được Phật thọ ký.
 Như Lai, Đại sĩ lợi chúng sinh
 Hiện đang đi vào thành Vương xá
 Trừ diệt tất cả các quân ma
 Chuyển bánh xe pháp đạo Vô thượng.
 Phật vì chúng sinh đời năm ác
 Giảng giải ba thừa Thủ-lăng-nghiêm
 Như Lai hiện muốn thọ ký lớn
 Ai muốn nghe pháp hãy đến đó.*

Tiếng kệ ấy vang khắp mọi nơi, Bồ-tát, La-hán trong rừng trúc Ca-lan-đà đều đi về thành Vương xá. Tất cả chúng sinh ở cõi tịnh, cõi uế, cõi có Phật, cõi không Phật đều đến thành Vương xá. Lúc này, Phật nhập Tam-muội Trang nghiêm anh lạc, làm cho cõi Ta-bà được thanh tịnh trang nghiêm, như cõi nước hiện có của Đức Như Lai Biến Kiến đời vị lai. Đức Thế Tôn oai nghiêm vi diệu, chúng sinh thích chiêm ngưỡng. Chúng sinh ở cõi nước tịnh, uế, có Phật, không Phật cũng thích chiêm ngưỡng, thích nghe tiếng Phật. Vô số Phật, Bồ-tát ở mười phương đều đến thành Vương xá, các Bồ-tát đều cúng dường Phật, có

vị rải hoa, vị rải trân châu, vị rải anh lạc, vàng, bạc, lưu ly, pha lê, xa cừ, mã não, chiêm-đàn, trầm thủy, ngũ đầu chiêm-đàn, hoa tu-mạn-na, có vị khen Phật bằng pháp chân thật, có vị hóa thành Đế Thích, Phạm Thiên vương, Ma vương, Tự tại thiên, Vi-đà thiên, trời tám tay, Chuyển luân vương, vật báu, núi, rừng, đại thần, trưởng giả, nam, nữ, thầy tu, bò, dê, voi, ngựa, trâu,... rồi cùng nhau đến chỗ hoa sen trong thành Vương xá. Các Bồ-tát đưa tay chạm vào hoa, hoa rung động, làm cho tất cả ma binh đều kinh động, hốt hoảng nói:

–Nhân duyên nào khiến cho cung điện của chúng ta lay động như thế, người mà chúng ta tôn kính lại sắp bị diệt sao? Chúng ta lại không muốn diệt đọa nữa sao. Thế giới năm ác trước chúng ta thường thấy sao hôm nay bỗng thanh tịnh đến vậy?

Các ma binh đều thấy vô số Bồ-tát từ các nơi đi về cõi Ta-bà.

Chúng bảo nhau:

–Vì Đức Phật oai nghiêm rực rỡ làm cho chúng sinh đều thích chiêm ngưỡng.

Ma lại không thấy quyền thuộc của mình nên tự nghĩ: Sao ta lại không đến chỗ Phật, để gần gũi cúng dường Phật. Thế rồi Ba-tuần bèn đến chỗ Phật, chấp tay cung kính, nói kệ:

*Con nay quy y Đấng Như Lai
Đã đạt hoan hỷ, tâm an lạc
Xin tha cho con về bản xứ
Sau đó con sẽ nghe chánh pháp.*

Phật nói kệ đáp:

*Ta không khuyên người đến hay đi
Tánh tướng các pháp vốn là vậy
Nếu người có đủ sức thần thông
Tùy ý tự tại, không ngăn ngại.*

Ba-tuần lại nói kệ:

*Lời thật của Phật không hề sai
Hiện nay không ai ngăn chặn con
Nhưng khi con muốn về cõi mình
Năm dây tự nhiên trói buộc thân.*

Phật nói:

–Ta đã đoạn trừ hẳn sự ràng buộc, nhằm cởi trói cho tất cả chúng

sinh, ta không có ý ác niệm đối với chúng sinh nên được giải thoát.

Thấy chúng sinh khắp mười phương tập hợp về, Phật nói kệ:

*Tất cả đại chúng hãy lắng nghe
 Chặt đứt hết thảy các lưới nghi
 Ta sẽ giảng pháp không nghi bàn
 Hãy quán sát kỹ nhân duyên nghiệp.
 Thế Tôn vô thượng khó gặp được
 Chánh pháp, tặng bảo cũng như vậy
 Thân người khó được tin cũng thế
 Ban cho, tạo phúc thật khó có.
 Thế Tôn vô thượng khó gặp được
 Nghe hiểu chánh pháp càng khó hơn
 Chúng sinh khó thoát tám nạn tai
 Nào đâu dễ đạt nhãn đúng pháp.
 Tâm tánh chúng sinh khó điều phục
 Tu Tam-muội không cũng chẳng dễ
 Tu thiện tư duy, trụ đúng pháp
 Cả hai việc này đều rất khó.
 Khó đoạn diệt hết mọi phiền não
 Chúng đạt Bồ-đề nào dễ gì
 Nay ta giảng pháp hướng Bồ-đề
 Chẳng khác người đời bàn biến hóa.
 Pháp ta giảng dạy trừ tham ái
 Xua tan đêm tối, tu pháp lành
 Chỉ rõ đạo Chánh pháp vô thượng
 Hãy chuyên tâm ý mà tu tập.
 Nếu muốn đoạn trừ ba cấu ác
 Diệt sạch tất cả nghiệp của ma
 Không bị phiền não tổn hại mình
 Hãy lắng nghe chánh pháp của ta.
 Nếu muốn trọn vẹn ba giới tướng
 Nên học đầy đủ ba giải thoát
 Trừ hết kết sử của ba cõi
 Vượt khỏi ba đường ác khổ kia.
 Không muốn diệt mất tánh Tam bảo
 Hãy xả thân mạng vì chánh pháp*

Thành tựu đầy đủ vô số thông
Như thể an trụ trong chánh pháp.
Không hề giác quán về ba đời
Cũng không tham chấp pháp ba đời
Vượt qua ba cõi không quay lại
Thành tựu hạnh nhẫn sống đúng pháp.
Hết thấy phàm phu sống ngu muội
Luôn bị trôi buộc trong bốn đảo
Trong không có pháp lại thấy pháp
Chấp có mọi vật, thật không vật.
Vì nhân duyên đó nên đảo điên
Những người như thế hành tà đạo
Người tự cho mắt thấy sắc
Kể cả ý thức biết được pháp.
Chính là kẻ sống trong đảo điên
Trôi trong sinh tử vô số kiếp
Người nào tu tập bốn Thiền định
Thành tựu trí tuệ của thế gian.
Độ thoát những kẻ sống điên đảo
Giải thoát tất cả mọi sự sinh tử
Điều phục hết thấy mọi chúng sinh
Vĩnh viễn vượt qua bốn dòng chảy.
Làm khô cạn hết biển sinh tử
Đã qua được bến bờ giải thoát
Đầy đủ bốn pháp Như ý túc
Được gọi Bồ-tát Vô sở úy.
Thông đạt trọn vẹn năm pháp ấm
Đạt đến bến bờ không lậu hoặc
Hiểu rõ không sinh và không diệt
Giúp cho chúng sinh đến bờ giác.
Người nào đến trước Đức Thế Tôn
Thành tâm sám hối mọi tội lỗi
Đoạn trừ tất cả mọi tà chấp
Vượt biển sinh tử đến bờ giác.
Quán sát sinh tử nhiều khổ não

Vì các nghiệp nhân vào ba ác
 Do nhân duyên gần gũi bạn xấu
 Tạo nên vô số các nghiệp ác.
 Nếu xa lánh được bạn xấu ác
 Cũng trừ hết mọi thứ tà kiến
 Quán sát tội lỗi của sinh tử
 Siêng năng học hỏi nghĩa đệ nhất.
 Quán sát rõ về đệ nhất không
 An hưởng pháp vị cam lồ đó
 Ta luôn giảng giải nghĩa đệ nhất
 Chuyên tâm lắng nghe không chấp tướng.
 Ta dạy sáu nhập chân thật không
 Không ai tạo tác, không người thọ
 Chúng sinh điên đảo chấp các tướng
 Tánh pháp chân thật không sở hữu.
 Từ sáu thọ ái của chúng sinh
 Thọ nhân sinh khởi nên sáu xúc
 Sáu xúc đó đều chân thật không
 Hết thấy các pháp cũng như thế.
 Tánh của một pháp như các pháp
 Một pháp chẳng khác tất cả pháp
 Hết thấy các pháp không sinh diệt
 Không có hình tướng, không một vật.
 Đạo của ta giảng, đạo thù thắng
 Tất cả các pháp như một pháp
 Ai thấy các pháp không tánh tướng
 Là thông đạt được nghĩa chân thật.
 Những ai tu tập mười ba nhẫn
 Vượt được sinh tử đến bờ giác
 Thật biết tánh pháp tánh chúng sinh
 Đạt đạo vô thượng như chư Phật.

Tiếng kệ của Phật vang khắp nơi, tất cả chúng sinh ở mười phương đều nghe thấy, đạt tâm không thoái chuyển, có người đạt Đà-la-ni, đạt tam minh, thành tựu nhẫn. Chúng sinh nơi cõi Phật nghe pháp đạt tâm không thoái chuyển, dạy chúng sống trong ba thừa.

Lúc ấy, Bồ-tát Quang Vị đạo cầu thang bằng bảy báu bên cạnh

hoa sen, có vô số các hoa chấp tay cung kính bạch Phật:

–Như Lai là Đấng Đại Từ Bi đầy ánh sáng vô lượng chúng sinh đang chịu nhiều khổ đau, xin Phật tuôn mưa pháp vô thượng, trừ diệt bệnh khổ não cho chúng sinh. Các chúng sinh có thể là pháp khí, có thể nhận lãnh pháp vô thượng của Như Lai. Xin Phật giảng nói Tám Thánh đạo làm thanh tịnh mắt pháp. Xin Phật lên tòa sen, hàng phục chúng ma. Vô số Bồ-tát mười phương đều chứng đạo, thấy rõ các pháp tịch tĩnh, không có hình tướng như hư không, biết pháp không ngã. Xin Như Lai nhớ lời nguyện khi phát tâm Bồ-đề. Lúc đó, Như Lai tự nói: Nếu ta thành tựu trọn vẹn mười Lực, bốn Vô sở úy ta sẽ đem đến pháp cam lồ cho chúng sinh; giúp chúng vượt biển sinh tử. Hiện giờ Như Lai đã chứng quả, xin giảng pháp thanh tịnh, độ muôn loài vượt biển sinh tử, giáo hóa vô số chúng sinh vào đạo Vô thượng. Lúc ấy, Phật lên cầu thang báu, ngồi tòa sen, nhìn khắp mười phương, bảo ma Ba-tuần:

–Ba-tuần! Người hãy nên vui mừng. Vì sao? Vì nhờ người mà tất cả đại chúng đều về đây, và cũng nhờ người khiến ta thuyết pháp, đoạn sinh tử, vượt bốn dòng, giúp chúng sinh đạt chánh đạo, hiểu tướng hư không, tất cả đều nhờ người. Người thỉnh ta, ta sẽ thuyết pháp.

Ba-tuần thưa:

–Cù-đàm! Nếu tâm không giận, không kiêu mạn, ganh ghét, cố sao làm khổ ta mà thuyết pháp. Nếu có giận, kiêu mạn, ganh ghét sao tự bảo là mình đã giải thoát?

Phật nói:

–Ta ở trong thai mẹ mười tháng, lúc đó người đã muốn hại ta, ta vẫn không giận người. Lúc ta sinh ra, trái đất chấn động sáu cách, người lại tuôn mưa đá. Lúc ta bú sữa, người bỏ thuốc độc vào sữa. Lúc ta cỡi voi thơm, người làm cho mặt đất rung động để ta bị ngã. Lúc ta tu thiền thế gian, người sai thế nữ đến nhiễu loạn ta. Lúc ta khát thực người cúng đậu thối, tuy ta nhận nhưng một không ăn. Lúc ta ra khỏi thành, người biến thành rắn độc, lại biến thành giặc cướp vây hãm bốn mặt. Ta bay lên hư không, người tuôn mưa gió, ta xuống ngựa người phóng lửa dữ. Lúc ta hành khổ hạnh, người thét tiếng ác để năm người bạn kinh sợ bỏ ta. Lúc ta gây lạnh, người lại thổi gió rét. Lúc ta tắm rửa người dâng nước lớn. Ta qua sông, người vẫn tìm cách hại ta, biến ra vô số sư tử, thú dữ. Lúc ta nhận sữa của thiếu nữ chăn bò, người lại bỏ độc vào sữa. Lúc ta đến cội Bồ-đề, người giáng mưa kim cang. Lúc ta ngồi

tòa kim cương nơi cội Bồ-đề, người lại sai bốn ma nữ đến nhiễu loạn. Người tuy nhiều lần hại ta nhưng ta không hề có tâm ác với người. Người tạo đủ các việc vẫn không thể nhiễu loạn tâm ta. Người lại sai vô số trăm ngàn binh ma làm mọi việc ác, để ta không đạt được đạo giác ngộ. Khi ta thành đạo Bồ-đề vô thượng người lại khuyên ta nhập diệt. Vì người, ta không khát thực được ở làng Ta-la, vì người mà vua A-xà-thế thả voi say hại ta; vì người mà Đề-bà-đạt-đa quăng đá lớn, vì người mà ta nhận lời thỉnh cầu của Bà-la-môn ăn lúa dành cho ngựa suốt ba tháng; vì người ta bị Tôn-đà-lợi hủy báng; vì người mà Thi-la-cúc-đa đào hầm lửa, làm thức ăn độc mời ta đến nhà. Người làm mọi việc ác nhưng không thể hại ta. Nay lại tập hợp vô số ma chúng để hại ta. Nhưng ta không giận người, ta sẽ độ thoát hết thấy ma chúng. Vì chúng sinh ta luôn tu tập Từ, Bi, Hỷ, Xả. Nếu người không tin thì chư Phật, Bồ-tát mười phương sẽ chứng minh cho ta. Chỉ vì người mà ta vào cõi ác làm việc Phật. Tuy người luôn hại ta, nhưng ta luôn theo dõi người. Ta thật không sân giận, kiêu mạn. Ta tu tập tâm Từ với người, người lại khởi tâm ác với ta. Lành thay, Ba-tuần! Hãy trừ tâm ác thỉnh ta thuyết pháp vô thượng, ta sẽ thọ ký đạo Bồ-đề cho người, ta sẽ giảng pháp giải thoát cho người. Nghe pháp, người sẽ đoạn hết nghiệp ác. Ta luôn nghĩ cách giúp người giải thoát. Người lại luôn độc ác với ta. Ta luôn thương xót người. Người hãy bỏ tâm ý ác, ta sẽ thọ ký đạo vô thượng.

Nghe vậy Ba-tuần tức giận muốn về cõi mình, nhìn lại thấy mình bị năm sợi dây trói chặt. Ma muốn thét to nhưng lại không phát thành lời. Ma nhỏ khí độc muốn hại Phật, Như Lai liền biến khí độc đó thành hoa Tu-mạn. Với thần lực của Phật, hoa đó biến hiện khắp cõi Phật trong mười phương, dâng cúng lên chư Phật. Mỗi hoa biến thành lọng hoa che bên trên Đức Phật. Các Bồ-tát ở các cõi Phật đều hỏi Phật, do thần lực gì lại có hoa biến hóa đó. Vô số chư Phật đều đáp:

– Ở cõi Ta-bà, Đức Thích-ca đang định giảng pháp giải thoát cho chúng sinh năm ác trước. Đó là pháp ấn nhập Đà-la-ni tiêu diệt cảnh giới ma; hiển bày sức công đức của Phật, dựng cờ pháp lớn; không đoạn giống Phật; tăng trưởng pháp lành; trừ diệt tà chấp; xua đuổi mộng ác; làm tiêu tan bệnh khổ đói khát tranh chấp; điều phục các chúng Trời; Rồng, Càn-thát-bà; đốt đuốc tuệ chỉ đường bình đẳng; giúp tất cả trừ tâm ác; diệt hết giống ác; làm cho hết thấy đều cùng một tánh; bảo vệ xóm làng thành ấp, Sa-môn, Bà-la-môn; biết sự vận chuyển của các tinh tú; thông tỏ việc thế gian; trừ nghiệp ác của khẩu; thành tựu biện

tài; quán sát thông đạt tánh pháp; an trụ đúng pháp; giảng pháp Đại thừa, an ổn Bồ-tát; giúp đạt tâm không thoái chuyển; ban vị pháp cam lồ; giúp thành tựu pháp Nhẫn vô sinh; chuyển bánh xe pháp, điều phục tất cả chúng sinh; giúp chúng sống trong sáu pháp Ba-la-mật; thấy đạo Vô thượng; tuôn mưa pháp; hiện việc Phật; vượt bốn ma; nhập Đà-la-ni đại Niết-bàn, tâm pháp kim cương, nhân duyên tự tại. Đó là pháp chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại đều nêu giảng.

Các Bồ-tát ở cõi Phật khắp mười phương đều thưa:

–Thế Tôn! Chúng con chưa từng nghe Đà-la-ni Tâm pháp kim cương nhân duyên tự tại. Xin Phật phân biệt giảng nói cho đến khiến nhập đại Niết-bàn, tạo lợi ích cho muôn loài.

Chư Phật đều dạy:

–Thiện nam! Nếu muốn cúng dường chư Phật ngay trong một cõi Phật, nghe pháp vô thượng chưa từng được nghe, thấy chúng hội vân tập thì nên đến nơi Đức Phật Thích-ca ở cõi Ta-bà.

Nghe lời Phật, các Bồ-tát thưa:

–Chúng con muốn cúng dường vô lượng Phật ngay trong một cõi Phật, nghe pháp vi diệu, thấy thần thông và sự việc không thể nghĩ bàn, không biết ở đó có đủ tòa ngồi không. Nếu có thì được cúng dường nghe pháp.

Các Đức Phật bảo:

–Thiện nam! Các ông không được nghi ngờ Như Lai. Vì sao? Vì cảnh giới của chư Phật là không thể nghĩ bàn, trí tuệ phương tiện cũng không thể nghĩ bàn, vì nhằm điều phục tất cả chúng sinh.

Thiện nam! Trí tuệ phương tiện của Đức Thích-ca nơi cõi Ta-bà là không thể nghĩ bàn. Mỗi ấm thân của Đức Thích-ca như núi Tu-di, từ trong một hạt rau đay Đức Thích-ca cũng biến hóa có thể dung chứa đủ chỗ ngồi nhưng chúng sinh không thấy hạt rau đay to ra, chỗ ngồi bị chật. Hạt rau đay vẫn giữ nguyên trạng không thêm bớt.

Thiện nam! Đức Thích-ca còn biến tất cả cõi nước nơi các thế giới đều nằm trong một hạt bụi mà hạt bụi không tăng giảm. Lại khiến tất cả nước sông biển vào trong một hạt bụi mà hạt bụi cũng không tăng giảm; lại đưa hết tất cả gió vào trong một lỗ chân lông, nhưng lỗ chân lông không tăng giảm; đưa tất cả lửa vào trong một lỗ chân lông, lỗ chân lông vẫn không tăng giảm; tất cả chúng sinh vào trong một hạt bụi, hạt bụi vẫn không thêm bớt. Đó là trí tuệ phương tiện của Đức

Thích-ca. Chỉ trong một niệm, Đức Thích-ca hiểu thấu hết thấy mọi thứ khổ, vui, nghiệp báo của chúng sinh nơi ba đời và tất cả đất nước lửa gió, cõi nước trong ba đời, nhưng Đức Thích-ca không tự cho mình là người hay biết; cũng không cần suy xét mới biết.

Thiện nam! Đức Thích-ca thành tựu trí tuệ phương tiện như vậy đang trụ ở cõi Ta-bà. Nghe công đức vô lượng của Phật, các Bồ-tát ấy đều đạt vô lượng thần thông.

